

διάστημα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τρέχει σωρηδὸν ἡ Ἡλεκτρικὴ Ὕλη εἰς τὸν Ἀέρα, ἀρχινᾷ νὰ ὀλιγοσεύῃ αὐτὴ ἢ ἐκροῇ τόσον περισσότερον, ὅσον πλησιάζομεν μᾶλλον τὸν Κύλινδρον, καὶ τελευταῖον πᾶν εἰς τὴν ἰδίαν κορυφὴν· ἄλλα Σώματα ἐξ ἐναντίας τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι Ἡλεκτρισμένα τραβῶσι τὴν Ἡλεκτρικὴν Ὕλην εἰς ἴσα Διαστήματα.

Κατὰ τὸ Σύστημα τῆ περιφήμης Φρανκλίνου δεχόμεθα τρεῖς Ἡλεκτρικὰς εἰσεις δηλ. τὴν Φυσικὴν, ὅταν δηλ. ἓνα Σῶμα δὲν ἔχη μῆτε πολλήν, μῆτε ὀλίγην, παρὰ ὅσον ἔχει ἀπὸ τὴν φύσιν· δεύτερον τὴν Θετικὴν, ὅταν δηλ. ἓνα Σῶμα ἔχη περισσοτέραν Ἡλεκτρικὴν Ὕλην ἀπὸ τὴν Φυσικὴν τε καὶ τρίτον τέως τὴν Ἀποφατικὴν, ὅταν χάσῃ τι ἀπὸ τὴν Φυσικὴν, ἀκολούθως ὀλιγώτερον, ἢ ὅσον εἶχεν ἀπὸ τὴν φύσιν· κατὰ τῆτο λοιπὸν πρέπει ἡ Ἡλεκτρικὴ Ὕλη οἰαδὴ ῥοῶδες Σῶμα, νὰ ἀπεράσῃ ἀπὸ ἓν Θετικῶς Ἡλεκτρικὸν Σῶμα εἰς ἄλλο Φυσικῶς Ἡλεκτρικὸν, καὶ ἀπὸ τῆτο εἰς τὸ ἀποφατικῶς Ἡλεκτρικὸν· καὶ μὲ περισσοτέραν ταχύτητα ὅμως ἀπὸ ἓν Θετικῶς Ἡλεκτρικὸν Σῶμα, εἰς ἄλλο ἀποφατικῶς Ἡλεκτρικὸν, ἂν δὲν εἶναι κἀνένα ἄλλο ἐμπόδιον· ὅλα τὰ Ἡλεκτρικὰ Σημεῖα καὶ Φαινόμενα, πρέπει νὰ εἶναι πολὺ δυνατώτερα καὶ αἰσθητικώτερα, μεταξὺ ἐνὸς Θετικῆ καὶ ἀποφατικῆ Ἡλεκτρικῆ Σώματος, παρὰ μεταξὺ Θετικῆ καὶ Φυσικῆ, ἢ ἀποφατικῆ καὶ Φυσικῆ· ἐντεῦθεν ἔπεται, ὅτι ἡ Φυσικὴ Ἡλεκτρικὴ εἰσαίσις, εἶναι ἴση εἰς ὅλα